

ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי: כשם שאין מתחילין בפרשה פחות משלשה פסוקים — גזירה משום הנכנסים, שלא שמעו שקרא מפרשה העליונה, ויאמרו שקרא רק שני פסוקין, כך אין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקים — גזירה משום היוצאין, שסבורין שהקורא אחריו לא יקרא אלא שני פסוקין הנותרים.

ותמהינן: פשיטא! השתא, ומה אתחלתא, להתחיל בפרשה פחות משלשה פסוקין, דקא מקיל תנא קמא, ואמר דסגי שיקרא פסוק אחד — מחמירי יש אומרים ואמרי שיקרא דווקא שלשה פסוקין, שויר, דמחמיר תנא קמא, דהא קתני "ושל חמשה — ביחיד", ולא אמרינן דיקרא שלשה ויפסוק, לא כל שכן דמחמירי בהא יש אומרים?!

ומתרצינן: מהו דתימא, נכנסין באמצע הקריאה — שכיחי, ולהכי החמירו יש אומרים לענין התחלה, דלא יתחיל פחות משלשה פסוקין. אבל יוצאין לא שכיחי, דהא מנחי ספר תורה — ונפקי! וסלקא אדעתין דלא גזרינן שלא ישיר פחות משלשה פסוקין בפרשה, דכיון דיוצאין לא שכיחי, לא יטעו לומר שקרא השני רק שני פסוקין,

קמשמע לן — דגזרינן.

והוינן בה: ותנא קמא, מאי שנא שוירי בפרשה פחות מג' פסוקין דלא משיירינן — משום יוצאין, אתחולי פחות מג' פסוקין נמי נגזור דלא — גזירה משום הנכנסין?!

אמרי: מאן דעייל לבית הכנסת, ושמע שקרא השני שלשה פסוקין, והראשון לא קרא מפרשה זו אלא שני פסוקין — שיולי שויל היאך קרא הראשון רק שני פסוקין, ויאמרו לו שקרא מפרשה העליונה. אבל היוצא, לא ישאל, ויטעה לחשוב שקוראין רק שני פסוקין.

שלח ליה רבה בריה דרבא לרב יוסף: גבי הקריאה מעמדות הלכתא מאי³², האם דולג או פוסק?

שלח ליה: הלכתא — דולג, והקורא האמצעי דולגן, דחוזר וקורא פסוק שקרא הראשון. דאם לא ידלג, הרי יצטרך לקרוא בפרשה שניה פחות מג' פסוקין. ואם יקרא ג' פסוקין מפרשה שניה — הרי קראה כולה³³.

אפשר ביחיד.

עוד כתב שם הריטב"א, דנהגו לפעמים כשיש משתה חתנים, וקורין רבים בשבת, שחוזרין וקורין מה שקראו הראשונים. וכ"כ המחבר [רפ"ב ס"ב]. אבל הרמ"א שם כתב דיש אוסרין, וכן נהגו במדינות אלו, חוץ מבשמחת תורה.

32. כך פירש רש"י, וכך הביא הרשב"א בשם הרמב"ן. והקשה הרשב"א, א"כ הוי הלכתא למשיחא, שהרי מעמדות אינן נוהגין היום?! והביא, דהגאונים פירשו, דמיירי אקריאת

פרשת ר"ח, והאי אמצעי דולגן — היינו שני [והאי דקרי ליה אמצעי יותר מלשלישי, משום שכן דרך חכמים לקרוא לשני אמצעי אע"ג דאיכא טובא, עיי' בטורי אבן], ואע"ג דאכתי איכא גזירת נכנסין, מ"מ, אי לא נעביד הכי — איכא גזרות טובא, עיי"ש. [ובטורי אבן כתב, דהכי עדיף, משום דחששא דיוצאין חמיר טפי, דגבי נכנסין — מאן דעייל שיולי שויל כדלקמן].

33. כך פירש רש"י. והגרעק"א תמה עליו, הרי